

B. JOANNIS APOSTOLI

INCIPIT

APOCALYPSIS.

[*Cap. I.*] Apocalypsis Jesu a Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis suis, quæ oportet fieri cito : et significavit, mittens per angelum suum servo suo Joanni. Qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beatus, qui legit et [*Ms. et qui*] audit verba prophetiæ [*Ms. libri*] hujus : et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim prope est. Joannes septem Ecclesiis ; quæ sunt in Asia. Gratia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est ; et a septem spiritibus, qui in conspectu throni ejus sunt ; et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terræ ; qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo, et fecit nos regnum et sacerdotes Deo et Patri suo : ipsi gloria, et imperium in sæcula sæculorum. Amen. Ecce venit cum nubibus, et videbit eum omnis oculus, et qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam : Amen. Ego sum A et Ω, principium et finis, dicit Dominus Deus, qui est, et qui erat, et qui venturus est, omnipotens. Ego Joannes frater vester, et particeps in tribulatione, et regno, et patientia in Christo Jesu, fui^b in insula, quæ appellatur Patmos, propter verbum Dei, et testimonium Jesu [*Ms. add. Christi*]. Fui in spiritu in Dominica die, et audivi post me vocem magnam tanquam tubæ, dicentis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pergamo, et Thyatiræ, et Sardis, et Philadelphia, et Laodicæ. Et conversus sum, ut viderem vocem, quæ loquebatur mecum. Et conversus vidi septem candelabra aurea : et in medio septem candelabrorum aureorum similem Filio hominis, vestitum podere, et præcinctum ad mamillas zona aurea : caput autem ejus et capilli erant caudidi tanquam lana alba, et tanquam nix, et oculi ejus tanquam flamma ignis, et pedes ejus similes aurichalco, sicut in camino ardeuti, et vox illius tanquam vox aquarum multarum : et habebat in dextera sua stellas septem : et de ore ejus gladius utraque parte acutus exibat : et factus ejus sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes ejus tanquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens : Noli timere : ego sum primus, et novissimus, et vivus, et fui mortuus ; et ecce sum vivens in sæcula sæculorum, et habeo claves mortis, et inferni. Scribe ergo quæ vidisti, et quæ sunt, et quæ oportet fieri post hæc. Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, et septem candelabra aurea : septem stellæ : angeli sunt septem Ecclesiarum : et candelabra septem, septem Ecclesiæ sunt.

[*Cap. II.*] Angelo Ephesi Ecclesiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum : Scio opera tua, et laborem, et patientiam tuam, et quia non potes sustinere malos : et tentasti eos, qui se dicunt apostolos esse, et non sunt : et invenisti eos mendaces : et patientiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed habeo [*Ms. add. aliquid*] adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque unde excideris : et age poenitentiam, et prima opera fac. Sin autem, venio tibi, et movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam egeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei. Et angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit primus, et novissimus, qui fuit mortuus, et vivit : Scio tribulationem tuam [*Ms. tac. tuam*] et paupertatem tuam, sed dives es : et blasphemaris ab his, qui se dicunt Judæos esse et non sunt, sed sunt synagoga Satanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos [*Ms. tac. aliquos*] ex vobis in carcerem, ut tentemini : et habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis : Qui vicerit, non lædetur a morte secunda. Et angelo Pergami Ecclesiæ scribe : Hæc dicit qui habet romphæam utraque parte acutam : Scio ubi habitas, ubi sedes est Satanæ : et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos ubi Satanæ habitat. Sed habeo adversus te pauca : quia habes illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israel, edere^d, et fornicari : ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. Similiter poenitentiam ago : si quo minus [*Ms. add. poenitentiam egeris*], veniam tibi cito, et

^a Nomen Jesu Christi, noster, quem domi habemus, ms. tacet.

^b Idem ms., fui in spiritu in insula, Græco tamen textu non annuente.

^c Plus habet noster ms., Sed hoc habes bonum,

Græco minime suffragante textu.

^d Hic vero juxta Gr., φαγεῖν εἰδωλόθρα ; ms. quoque noster verbo edere subdit, de sacrificiis idolorum, etc.

pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis : Vincenti dabo manna absconditum, et dabo illi calculum candidum : et in calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. Et angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tanquam flammam ignis, et pedes ejus similes aurichalco : Novi opera tua, et fidem, et charitatem tuam, et ministerium, et patientiam tuam, et opera tua novissima plura prioribus. Sed habeo adversus te pauca : quia permittis mulierem Jezabel, quæ se dicit prophetam, docere, et seducere servos meos, fornicari, et manducare de idolothytis. Et dedi illi tempus ut poenitentiam ageret : et non vult poenitere a fornicatione sua. Ecce mittam eam in lectum : et qui moechantur cum ea in tribulatione maxima erunt, nisi poenitentiam ab operibus suis egerint. Et filios ejus interficiam in morte, et scient omnes Ecclesiæ, quia ego sum scrutans renes et corda : et dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, et cæteris qui Thyatiræ estis : Quicumque non habent doctrinam hanc, et qui non cognoverunt altitudines Satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus : tamen id, quod habetis, tenete donec veniam. Et qui vicerit, et custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes, et reget eas in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringentur, sicut et ego accepi a Patre meo : et dabo illi stellam matutinam. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

[Cap. III.] Et angelo Ecclesiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem Spiritus Dei, et septem stellas : Scio opera tua, quia nomen habes quod vivas, et mortuus es. Esto vigilans, et confirma cætera, quæ moritura erant. Non enim invenio opera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe qualiter acceperis, et audieris, et serva, et poenitentiam ago. Si ergo non vigilaveris, veniam ad te tanquam fur, et necies qua hora veniam ad te. Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinaverunt vestimenta sua : et ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vicerit, sic vestiatur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitæ, et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et oram angelis ejus. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. Et angelo Philadelphie Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Sanctus et Verus, qui habet clavem David : qui aperit, et nemo claudit : claudit, et nemo aperit : Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere : quia modicam [Ms. modicum] habes virtutem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen meum. Ecce dabo [Ms. tibi] de synagoga Satanæ, qui dicunt se Judæos esse, et non sunt, sed mentiuntur. Ecce faciam illos ut veniant, et adorent ante pedes tuos : et scient quia ego dilexi te. Quoniam servasti verbum patientiæ meæ, et ego servabo te ab hora tentationis, quæ

ventura est in orbem universam tentare habitantes in terra. Ecce venio cito : tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, et foras non egredietur amplius : et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei [Ms. tac. Dei mei] novam Jerusalem, quæ descendit de celo a Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. Et angelo Laodicie Ecclesiæ scribe : Hæc dicit : Amen, testis fidelis, et verus, qui est principium creaturæ Dei. Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus : utinam frigidus esses, aut calidus : sed quia tepidus es, et non frigidus, nec calidus, incipiam te evomere ex ore meo. Quia dicis : Quod dives sum, et locupletatus, et nullius egeo : et nescis quia tu es miser, et miserrabilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, et vestimentis albis induaris, et non appareat confusio nuditatis tuæ, et collyrio inunge oculos tuos, ut videas. Ego quos amo, arguo, et castigo. Emulare ergo, et poenitentiam ago. Ecce sto ad ostium, et pulso : si quis audierit vocem meam, et aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, et cenabo eum illo, et ipse mecum. Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo : sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

[Cap. IV.] Post hæc vidi : et ecce ostium apertum in celo ; et vox prima, quam audiui, tanquam tubæ loquentis mecum, dicens : Ascende huc, et ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc. Et statim fui in spiritu : et ecce sedes posita erat in celo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis et sardinis : et iris erat in circumdata sedis, similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis aedilia viginti quatuor : et super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua : et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vitreum simile crystallo : et in medio sedis, et in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum simile leoni, et secundum animal simile vitulo, et tertium animal habens faciem quasi hominis, et quartum animal simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas et in circuitu, et intus plena sunt oculis : et requiem non habebant die ac nocte, dicentia : Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, et qui est, et qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam, et honorem, et benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum ; procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, et adorabant viventem in sæcula sæculorum, et mittebant coronas suas ante

^a Noster ms. ostendam, quæ oportet cito fieri, etc.

thronum, dicentes : Dignus es, Domine Deus noster, A accipere gloriam, et honorem, et virtutem : quia tu creasti omnia, et propter voluntatem tuam erant, et creata sunt.

[Cap. V.] Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus et foris signatum sigillis septem. Et vidi [Ms. audivi] Angelum fortem, prædicantem voce magna : Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, ^a neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi : Ne fleveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi : et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem : qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odorum, quæ sunt orationes sanctorum : et cantabant canticum novum, dicentes : Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus : quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione : et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes : et regnabimus super terram. Et vidi, et audivi vocem angelorum multorum in circuitu throni et animalium, et seniorum : et erat numerus eorum [Ms. tac. eorum] millia millium, dicentium voce magna : Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audivi dicentes : Sedenti in throno, et Agno, benedictio, et honor, et gloria ; et potestas in sæcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant : Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas : et adoraverunt ^b viventem in sæcula sæculorum.

[Cap. VI.] Et vidi quod aperuisset Agnus unum de septem sigillis, et audivi unum de quatuor animalibus, dicens [Ms. add. mihi], tamquam vocem tonitruum : Veni, et vide. ^c Et vidi : et ecce equus albus, et qui sedebat super illum habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret. Et cum aperuisset sigillum secundum, audivi secundum animal, dicens : Veni, et vide. Et exivit alius equus rufus : et qui sedebat super illum, datum est ei, ut sumeret pacem de terra, et ut invicem se interficiant [Ms. interficerent] : et datus est ei gladius magnus.

^a Interserit idem ms., et solvere signacula ejus.

^b Verba viventem in sæcula sæculorum ut in Græcis aliquot libris, ita et in ms. nostro desiderantur.

^c Atque hæc iterum *Et vidi*, juxta Græcos aliquot

libros, ms. noster ignorat. Et cum aperuisset sigillum tertium, audivi tertium animal, dicens : Veni, et vide. Et ecce equus niger : et qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. Et audivi tamquam vocem in medio quatuor animalium dicentium : Bilibris tritici denario, et tres bilibres hordei denario, et vinum, et oleum me læseris. Et cum aperuisset sigillum quartum, audivi vocem quarti animalis dicentis : Veni, et vide. Et ecce equus pallidus : et qui sedebat super eum, nomen illi Mors, et Infernus sequebatur eum ; et data est illi potestas super quatuor partes terræ, interficere gladio, fame, et morte, et bestiis terræ. Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei, et propter testimonium, quod habebant, et clamabant voce magna, dicentes : Usquequo, Domine (sanctus, et verus), non judicas, et non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui habitant in terra? Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ ; et dictum est illis, ut requiescerent adhuc tempus modicum, ^d donec compleantur conservi eorum, et fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut et illi. Et vidi cum aperuisset sigillum sextum : et ecce terræ motus magnus factus est, et sol factus est niger tamquam saccus cilicinus : et luna tota facta est sicut sanguis : et stellæ de cælo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos, cum a vento magno movetur. Et cælum recessit sicut liber involutus : et omnis mons, et insulæ de locis suis motæ sunt. Et reges terræ, et principes, et tribuni, et divites, et fortes, et omnis servus, et liber, absconderunt se in speluncis, et in petris montium ; et dicunt [Ms. dicent] montibus, et petris : Cadite super nos, et abscondite nos a facie sedentis super thronum, et ab ira Agni : quoniam venit dies magnus iræ ipsorum : et quis poterit stare?

[Cap. VII.] Post hæc vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulos terræ, tenentes quatuor ventos terræ [Ms. tac. terræ], ne flarent super terram, neque super mare, neque in ullam arborem. Et vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi ; et clamavit voce magna quatuor angelis, quibus datum est nocere terræ, et mari, dicens : Nolite nocere terræ, et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum. Et audivi numerum signatorum, centum quadraginta quatuor millia signati, ex omni tribu filiorum Israel. Ex tribu Juda duodecim millia signati. Ex tribu Ruben duodecim millia signati. Ex tribu Gad duodecim millia signati. Ex tribu Aser duodecim millia signati. Ex tribu Nephthali duodecim millia signati. Ex tribu Manasse duodecim millia signati. Ex tribu Simeon duodecim millia signati. Ex tribu Levi duodecim millia signati. Ex tribu Issachar duodecim millia signati. Ex tribu Zabulon duodecim millia signati. Ex tribu Joseph duodecim

libros, ms. noster ignorat.

^d Noster ms., donec compleatur numerus conservorum et fratrum eorum, qui interficiendi sunt, etc.

millia signati. Ex tribu Benjamin duodecim millia signati. Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, et tribubus, et populis, et linguis: stantes ante thronum, et in conspectu Agni, amicti stolis albis, et palmæ in manibus eorum; et clamabant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. Et omnes angeli stabant in circuitu throni, et seniorum, et quatuor animalium; et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Deum, dicentes: Amen. Benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, et virtus, et fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. Amen. Et respondit unus de senioribus, et dixit mihi: Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venerunt? Et dixi illi: Domine mi, tu scis, et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine Agni. Et ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitabit super illos. Non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus; quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, et deducet eos ad vitæ fontes aquarum, et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

[Cap. VIII.] Et cum aperuisset sigillum septimum, factum est silentium in cœlo, quasi media hora. Et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei: et datæ sunt illis septem tubæ. Et alius angelus venit, et stetit ante altare habens thuribulum aureum^a; et data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo. Et accepit angelus thuribulum, et implevit illud de igne altaris, et misit in terram, et facta sunt tonitrua, et voces et fulgura, et terræmotus magnus. Et septem angeli, qui habebant septem tubas, præparaverunt se, ut tuba canerent. Et primus angelus tuba cecinit, et facta est grando, et ignis, mixta in sanguine, et missum est in terram: et tertia pars terræ combusta est, et tertia pars arborum concremata est, et omne fenum viride combustum est. Et secundus angelus tuba cecinit: et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare: et facta est tertia pars maris sanguis, et mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, et tertia pars navium interiit. Et tertius angelus tuba cecinit: et cecidit de cœlo stella magna ardens tamquam facula, et cecidit in tertiam partem fluminum, et in fontes aquarum: et nomen stellæ dicitur Absinthium: et facta est tertia pars aquarum in absinthium: et multi hominum mortui sunt de aquis, quia amaræ factæ sunt. Et quartus angelus tuba cecinit, et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunæ, et tertia pars stellarum: ita ut obscuraretur tertia pars

A eorum, et diei non luceret pars tertia, et noctis similiter. Et vidi, et audivi vocem unius aquilæ volantis per medium cœli, dicentis voce magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra, de cæteris vocibus trium angelorum, qui erant tuba canituri.

[Cap. IX.] Et quintus angelus tuba cecinit: et vidi stellam de cœlo cecidisse in terram, et data est ei clavis putei abyssi. Et aperuit puteum abyssi: et ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis rognæ: et obscuratus est sol et aer de fumo putei: et de fumo putei exierunt locustæ in terram, et data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terræ: et præceptum est illis, ne læderent fenum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem: nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis: et datum est illis, ne occiderent eos; sed ut cruciarent mensibus quinque: et cruciatus eorum ut cruciatus scorpionum cum percutit hominem. Et in diebus illis quærent homines mortem, et non invenient eam: et desiderabunt mori, et fugiet mors ab eis. Et similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: et super capita earum tamquam coronæ similes auro: et facies earum tamquam facies hominum. Et habebant capillos sicut capillos mulierum; et dentes earum, sicut dentes leonum erant: et habebant loricas sicut loricas ferreas, et vox alarum earum sicut vox currum equorum multorum currentium in bellum: et habebant caudas similes scorpionum, et aculei erant in caudis earum: et potestas earum nocere hominibus mensibus quinque: et habebant super se regem angelum abyssi, cui nomen Hebraice Abaddon [*Ms.* Abdon], Græce autem Apollyon, Latine habens nomen Exterminans. Væ unum abiit, et ecce veniunt adhuc duo væ post hæc. Et sextus angelus tuba cecinit: et audivi vocem unam ex quatuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei, dicentem sexto angelo, qui habebat tubam: Solve quatuor angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. Et soluti sunt quatuor angeli, qui parati erant in horam, et diem, et mensem, et annum, ut occiderent tertiam partem hominum. Et numerus equestris exercitus vicies millies dena millia. Et audivi numerum eorum. Et ita vidi equos in visione: et qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, et hyacinthinas, et sulphureas, et capita equorum erant tamquam capita leonum: et de ore eorum procedit ignis, et fumus, et sulphur. Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum, de igne, et de fumo, et sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum. Potestas enim equorum in ore eorum est, et in caudis eorum. Nam caudæ eorum similes serpentibus, habentes capita: et in his nocent. Et cæteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, neque poenitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, et simulacra aurea, argentea, et ærea, et lapi-

et in caudis eorum.

^a Addit idem ms., in manu sua.

^b Tacet noster ms. juxta Græcum textum verba,

dea, et lignea, quæ neque videre possunt, neque A videbunt de tribubus, et populis, et linguis, et gentibus corpora eorum per tres dies et dimidium; et corpora eorum non sinent poni in monumentis. Et inhabitantes terram gaudebunt super illos, et iucundabuntur; et munera mittent invicem, quoniam hi duo prophetæ cruciaverunt eos qui habitabant super terram. Et post dies tres et dimidium, spiritus vitæ a Deo intravit in eos: et steterunt super pedes suos, et timor magnus cecidit super eos qui viderunt eos. Et audierunt vocem magnam de cœlo dicentem eis: Ascendite huc. Et ascenderunt in cœlum in nube, et viderunt illos inimici eorum. Et in illa hora factus est terræmotus magnus, et decima pars civitatis cecidit; et occisa sunt in terræmotu nomina hominum septem millia; et reliqui in timorem sunt missi, et

[Cap. X.] Et vidi alium angelum fortem descendentem de cœlo amictum nube, et iris in capite ejus, et facies ejus erat ut sol, et pedes ejus tanquam columnæ ignis: et habebat in manu sua libellum apertum: et posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram: et clamavit voce magna, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas. Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas, ego scripturus eram: et audivi vocem de cœlo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua, et noli ea scribere. Et angelus, quem vidi B dederunt gloriam Deo cœli. Væ secundum abiit: et ecce væ tertium veniet cito. Et septimus angelus tuba cecidit; et factæ sunt voces magnæ in cœlo dicentes: Factum est regnum hujus mundi, Domini nostri et Christi ejus, et regnabit in sæcula sæculorum. Amen. Et viginti quatuor seniores qui in conspectu Dei [Ms. Domini] sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, et adoraverunt Deum, dicentes: Gratias agimus tibi, Domine Deus omnipotens, qui es, et qui eras, et qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, et regnasti. Et iratæ sunt gentes, et adventi ira tua, et tempus mortuorum judicari, et reddere mercedem servis tuis prophetis, et sanctis, et timentibus nomen tuum pusillis et magnis, et exterminandi eos qui corruperunt [Ms. corrupunt] C terram. Et apertum est templum Dei in cœlo, et visa est arca testamenti ejus^b in templo ejus, et facta sunt fulgura, et voces, et terræmotus, et grando magna.

[Cap. XII.] Et signum magnum apparuit in cœlo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim; et in uero habens, clamabat parturiens, et cruciabatur ut pariat. Et visum est aliud signum in cœlo: et ecce draco magnus rufus, habens capita septem et cornua decem, et in capitibus ejus diademata septem; et cauda ejus trahebatur tertiam partem stellarum cœli, et misit eas in terram: et draco stetit ante mulierem quæ erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret. Et peperit filium masculinum, qui recturus erat omnes gentes in virga ferrea; et raptus est filius D ejus ad Deum et ad thronum ejus; et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. Et factum est prælium magnum in cœlo: Michael et angeli ejus præliabantur cum dracone, et draco pugnabat, et angeli ejus; et non valuerunt [Ms. prævaluerunt], neque locus inventus est eorum amplius in cœlo. Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, et Satanas, qui seducit universum orbem; et projectus est in terram, et angeli ejus cum illo missi sunt. Et audivi vocem magnam in cœlo dicentem: Nunc facta est salus, et

^a Pro sed in diebus vocis, etc., habet noster ms. et vidi in fine vocis, etc.

^b Voces in templo ejus noster ms. tacet.

virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus; quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, et propter verbum testimonii sui; et non dilexerunt animas suas usque ad mortem. Propterea lætamini, cœli, et qui habitatis in eis. Væ terræ et mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet. Et postquam vidit draco quod projectus esset in terram, persecutus est mulierem quæ peperit masculum, et datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, ut volaret in desertum in locum suum; ubi alitur per tempus et tempora, et dimidium temporis, a facie serpentis. Et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tanquam flumen, ut eam faceret trahi a flumine. Et adjuvit terra mulierem, et aperuit terra os suum, et absorbit flumen quod misit draco de ore suo: et iratus est draco in mulierem, et abiit facere prælium cum reliquis de semine ejus qui custodiunt mandata Dei et habent testimonium Jesu Christi. Et stetit supra arenam maris.

[Cap. XIII.] Et vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem et cornua decem, et super cornua ejus decem diademata, et super capita ejus nomina blasphemiarum. Et bestia quam vidi similis erat pardo, et pedes ejus sicut pedes ursi, et os ejus sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam et potestatem magnam. Et vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem; et plaga mortis ejus curata est. Et admirata est universa terra post bestiam; et adoraverunt draconem qui dedit potestatem bestie, et adoraverunt bestiam, dicentes: Quis similis bestie? et quis poterit pugnare cum ea? Et datum est ei os loquens magna et blasphemias; et data est ei potestas facere menses quadraginta duos. Et aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen ejus, et tabernaculum ejus, et eos qui in cœlo habitant. Et est datum illi bellum facere cum sanctis et vincere eos; et data est illi potestas in omnem tribum, et populum, et linguam, et gentem: et adoraverunt eam omnes qui inhabitabant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro Vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. Si quis habet aurem, audiat. Qui in captivitatem duxerit, in captivitatem vadet; qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Illic est patientia et fides sanctorum. Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra, et habebat [Ms. habentem] cornua duo similia Agni, et loquebatur sicut draco; et potestatem prioris bestie omnem faciebat in conspectu ejus; et fecit terram et habitantes in ea adorare bestiam primam, cujus curata est plaga mortis*. Et fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de cœlo descendere in terram in conspectu hominum. Et seduxit habitantes in terra, propter signa quæ data sunt illi facere in conspectu bestie,

* Addit noster ms. et vixit, quod est ex inferiori contextu huc adscitum.

^b Pro verbis mare et fontes aquarum, quemadmo-

dicens habitantibus in terra ut faciant imaginem bestie quæ habet plagam gladii, et vixit. Et datum est illi ut daret spiritum imagini bestie, et ut loquatur imago bestie; et faciat ut quicumque non adoraverint imaginem bestie occidantur. Et faciet omnes pusillos, et magnos, et divites, et pauperes, et liberos, et servos, habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis. Et ne quis possit emere aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestie, aut numerum nominis ejus. Hic sapientia est. Qui habet intellectum computet numerum bestie. Numerus enim hominis est, et numerus ejus sexcenti sexaginta sex.

[Cap. XIV.] Et vidi: et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum eocentum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Et audivi vocem de cœlo tanquam vocem aquarum multarum, et tanquam vocem tonitruum magni; et vocem quam audivi, sicut citharædorum citharizantium in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum, ante sedem et ante quatuor animalia et seniores; et nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia qui empti sunt de terra. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno. Et in ore eorum non est inventum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei. Et vidi alterum angelum volantem per medium cœli, habentem Evangelium æternum, ut evangelizaret sedentibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et linguam, et populum, dicens magna voce: Timete Dominum, et date illi honorem, quia venit hora iudicii ejus; et adorare eum qui fecit cœlum, et terram, mare, et fontes aquarum. Et alius angelus secutus est, dicens: Cecidit, cecidit Babilon illa magna quæ a vino iræ fornicationis suæ potavit omnes gentes. Et tertius angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam et imaginem ejus, et acceperit characterem in fronte sua aut in manu sua, et hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, et cruciabitur igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum et ante conspectum Agni; et fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum, nec habent requiem die ac nocte qui adoraverunt bestiam et imaginem ejus, et si quis acceperit characterem nominis ejus. Hic patientia sanctorum est qui custodiunt mandata Dei et fidem Jesu. Et audivi vocem de cœlo dicentem mihi: Scribe: Beati mortui qui in Domino moriuntur. Amodo jam dicit Spiritus ut requiescant a laboribus suis; opera enim illorum sequatur illos. Et vidi et ecce nubem candidam, et super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, et in manu sua falcem acutam. Et alius angelus exi-

dum et in Græcis aliquot libris est καὶ πάντα τὰ αὐτοῖς, noster quoque ms. habet, et omnia quæ in eis sunt.

vit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem : Mitte falcem tuam et mete, quia venit hora ut metatur, quoniam aruit messis terræ. Et misit qui sedebat super nubem falcem suam in terram, et demessa est terra. Et alius angelus exivit de templo quod est in cælo, habens et ipse falcem acutam. Et alius angelus exivit de altari, qui habebat potestatem supra ignem; et clamavit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, et vindemia botros vineæ terræ, quoniam maturæ sunt uvæ ejus. Et misit angelus falcem suam acutam in terram, et vindemiavit vineam terræ, et misit in lacum iræ Dei magnum; et calcatus est lacus extra civitatem, et exivit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

[Cap. XV.] Et vidi aliud signum in cælo magnum et mirabile, angelos septem, habentes plagas septem novissimas. Quoniam in illis consummata est ira Dei. Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, et eos, qui vicerunt bestiam, et imaginem ejus, et numerum nominis ejus, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: et cantantes canticum Moysi servi Dei, et canticum Agni, dicentes: Magna et mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: justæ et veræ sunt viæ tuæ, rex sæculorum. Quis non timebit te, Domine, et magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, et adorabunt in conspectu tuo, quoniam [Ms. add. omnia] iudicia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, et ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in cælo: et exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino [Ms. lapide] mundo et candido, et præcincti circa pectora zonis aureis. Et unum de quatuor animalibus dedit septem angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei viventis in sæcula sæculorum. Et impletum est templum fumo a majestate Dei, et de virtute ejus: et nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem angelorum.

[Cap. XVI.] Et audivi vocem magnam de templo, dicentem septem angelis: Ite, et effundite septem phialas iræ Dei in terram. Et abiit primus, et effudit phialam suam in terram, et factum est vulnus sævum et pessimum in homines, qui habebant characterem bestię; et in eos, qui adoraverunt imaginem ejus. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mortui: et omnis anima vivens mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suam super flumina, et super fontes aquarum, et factus est sanguis. Et audivi angelum aquarum dicentem: Justus es, Domine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicasti: quia sanguinem sanctorum et prophetarum effuderunt, et sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. Et audivi alterum

ab altari dicentem: Etiam, Domine Deus omnipotens, vera et justa iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam suam in solem, et datum est illi æstu affligere homines, et igni: et æstuaverunt homines æstu magno, et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam, ut darent illi gloriam. Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestię: et factum est regnum ejus tenebrosum, et manducaverunt [Ms. comederunt] linguas suas præ dolore: et blasphemaverunt Deum cæli, præ doloribus et vulneribus suis, et non egerunt poenitentiam ex operibus suis. Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphratem: et siccauit aquam ejus, ut præpararetur via regibus ab oriente solis. Et vidi de ore draconis, et de ore bestię, et de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum. Sunt enim spiritus dæmoniorum facientes signa, et procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, et custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, et videant turpitudinem ejus. Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraice Armagedon [Ms. Hermagedon]. Et septimus angelus effudit phialam suam in aerem, et exivit vox magna de templo a throno, dicens: Factum est. Et facta sunt fulgura, et voces et tonitrua, et terræmotus factus est magis, qualis numquam fuit, ex quo homines fuerunt super terram, talis terræmotus, sic magnus. Et facta est civitas magna in tres partes: et civitates gentium ceciderunt. Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ ejus. Et omnis insula fugit, et montes non sunt inventi. Et grandis magna sicut talentum descendit de cælo in homines: et blasphemaverunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

[Cap. XVII.] Et venit unus de septem angelis, qui habebant septem phialas, et locutus est mecum, dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ, et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis ejus. Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemię, habentem capita septem, et cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura, et coccino, et inaurata auro, et lapide pretioso, et margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, et immunditia fornicationis ejus. Et in fronte ejus nomen scriptum, Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, et abominationum terræ. Et vidi mulierem ebriam de sanguine sancto-

^a Ut in Græcis nonnullis, ita et in Latino apud nos ms. *Domine*, desideratur.

^b Iterum verba *ab altari*, cum Græcis aliquot libris noster quoque ms. ignorat.

^c Plus habet noster ms., *ut non adorarent dæmo-*

nia, ut darent illi gloriam.

^d Pronomen *suis*, hic et subsequenti proxime loco idem ms. tacet.

^e Addit *exiisse* noster ms., quod et in Græcis aliquibus, ἐξελθῆναι, habetur.

rum, et de sanguine martyrum Jesu. Et miratus sum, cum vidissem illam, admiratione magna. Et dixit mihi angelus : Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentam mulieris, et bestię quę portat eam, quę habet capita septem, et cornua decem. Bestia, quam vidisti, fuit, et non est, et ascensura est de abyssu, et in interitum ibit : et mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in libro Vitę a constitutione mundi), videntes bestiam, quę erat, et non est. Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, et reges septem sunt. Quinque ceciderunt, unus est, et alius nondum venit : et cum venerit, oportet illum breve tempus manere. Et bestia, quę erat, et non est, et ipsa octava est : et de septem est, et in interitum vadit. Et decem

[*Ms. tac.* Et decem] cornua, quę vidisti, decem reges sunt : qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tamquam reges una hora accipient post bestiam. Hi unum consilium habent, et virtutem et potestatem suam bestię tradent. Hi cum Agno pugnabunt, et Agnus vincet illos : quoniam Dominus dominorum est, et Rex regum, et qui cum illo sunt, vocati, electi, et fideles. Et dixit mihi : Aquę, quas vidisti ubi meretrix sedet, populi sunt, et gentes, et linguę. Et decem cornua, quę vidisti in bestia, hi odient fornicariam, et desolatam facient illam, et nudam, et carnes ejus manducabunt, et ipsam igni concremabunt. Deus enim dedit in corda eorum, ut faciant quod placitum est illi : ut dent regnum suum bestię, donec consummentur verba Dei. Et mulier, quam vidisti, est civitas magna, quę habet regnum super reges terrę.

[*Cap. XVIII.*] Et post hæc vidi alium angelum descendentem de cœlo, habentem potestatem magnam : et terra illuminata est a gloria ejus. Et exclamavit in fortitudine, dicens : Cecidit, cecidit Babylon magna : et facta est habitatio dæmoniorum, et custodia omnis spiritus immundi, et custodia omnis volucris immundę et odibilis : quia de vino irę [*Ms. de ira*] fornicationis ejus biberunt omnes gentes : et reges terrę cum illa fornicati sunt : et mercatores terrę de virtute deliciarum ejus divites facti sunt. Et audivi aliam vocem de cœlo, dicentem : Exite de illa, populus meus : ut ne participes sitis delictorum ejus, et de plagis ejus non accipiatis. Quoniam pervenerunt peccata ejus usque ad cœlum, et recordatus est Dominus iniquitatum ejus. Reddite illi sicut et ipsa reddidit vobis : et duplicate duplicia secundum opera ejus : in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. Quantum glorificavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentum et luctum : quia in corde suo dicit : Sedeo regina : et vidua non sum : et luctum non videbo. Ideo in una die venient plagę ejus, mors,

^a Pro dominorum est, in nostro ms. uno est verbo dominatur.

^b Voces in fortitudine, cum nostro ms. Gręci etiam nonnulli tacent.

^c Plus habet noster ms., et amomum, et odora-

mentum, et luctus, et fames, et igne comburetur : quia fortis est Deus, qui judicabit illam. Et flebunt, et plangent se super illam reges terrę, qui cum illa fornicati sunt, et in deliciis vixerunt, cum viderent fumum incendii ejus : longe stantes propter timorem tormentorum ejus, dicentes : Vę, vę, civitas illa magna Babylon, civitas illa fortis : quoniam una hora venit judicium tuum. Et negotiatores terrę flebunt, et lugebunt super illam : quoniam merces eorum nemo emet amplius, merces auri, et argenti, et lapidis pretiosi, et margaritę, et byssi, et purpurę, et serici, et cocci [*Ms. coccini*] (et omne lignum thiyinum, et omnia vasa oboris, et omnia vasa de lapide pretioso, et æramento, et ferro, et marmore, et cinnamomum),^c et odoramentorum, et unguenti, et thuris, et vini, et olei, et similę, et tritici, et jumentorum, et ovium, et equorum, et rhedarum, et mancipiorum, et animarum hominum. Et poma desiderii animę tuę discesserunt a te, et omnia pingua et præclara perierunt a te, et amplius illa jam non invenient. Mercatores horum, qui divites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum ejus, flentes, ac lugentes, et dicentes : Vę, vę, civitas illa magna, quę amicta erat bysso, et purpura, et cocco, et deaurata erat auro, et lapide pretioso, et margaritis : quoniam una hora destitutę sunt tantę divitię. Et omnis gubernator, et omnis qui in lacum navigat, et nautę, et qui in mari operantur, longe steterunt, et clamaverunt videntes locum incendii ejus, dicentes : Quę similis civitati huic magnę? Et miserunt pulverem super capita sua, et clamaverunt flentes et lugentes, dicentes : Vę, vę, civitas illa magna, in qua divites facti sunt omnes, qui habebant naves in mari, de pretiis ejus : quoniam una hora desolata est. Exsulta super eam, cœlum, et sancti apostoli, et prophetę : quoniam judicavit Deus judicium vestrum de illa. Et austulit unus angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, et misit in mare, dicens : Hoc impetu mittetur Babylon civitas illa magna, et ultra jam non invenietur. Et vox citharędorum, et musicorum, et tibia canentium, et tuba non audietur in te amplius : et omnis artifex omnis artis non invenietur in te amplius : et vox molę non audietur in te amplius : et lux lucernę non lucebit in te amplius : et vox sponsi et sponsę non audietur adhuc in te : quia mercatores tui erant principes terrę, quia in veneficiis tuis erraverunt omnes gentes. Et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est ; et omnium qui interfecti sunt in terra.

[*Cap. XIX.*] Post hæc audivi quasi vocem tubarum multarum in cœlo dicentium : Alleluia : Salus,^d et gloria, et virtus Deo nostro est : quia vera et justa judicia sunt ejus, qui judicavit de meretrice magna, quę corruptit terram in prostitutione sua, et vindica-

torum, etc., ut et in Gręcis aliquot libris καὶ ἄμωμον, καὶ, etc.

^d Voces, et gloria, ignorat noster ms. cum Gręcis plerisque aliis.

vit sanguinem servorum suorum de manibus ejus. Et iterum dixerunt: Alleluia. Et fumus ejus ascendit in sæcula sæculorum. Et ceciderunt seniores viginti quatuor, et quatuor animalia, et adoraverunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, Alleluia. Et vox de throno exivit, dicens: Laudem dicite Deo nostro, omnes servi ejus: et qui timetis eum, pusilli et magni. Et audivi quasi vocem a turbæ magnæ, et sicut vocem aquarum multarum, et sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens. Gaudeamus, et exultemus, et demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ Agni: et uxor ejus præparavit se. Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti et candido. Byssinum enim, justificationes sunt sanctorum. Et dixit mihi: Scribe: Beati, qui ad conam nuptiarum Agni vocati sunt. Et dicit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cecidi ante pedes ejus; et adorarem eum. Et dicit mihi: Vide, ne feceris: conservus tuus sum, et fratrum tuorum habentium testimonium Jesu. Deum adora. Testimonium enim Jesu, est spiritus prophetiæ. Et vidi cælum apertum, et ecce equus albus, et qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, et Verax: et cum justitia judicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis; et in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspersa sanguine: et vocatur nomen ejus, Verbum Dei. Et exercitus qui sunt in cælo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procedit gladius ex utraque parte acutus: ut in ipso perecutiat gentes: et ipse reget eas in virga ferrea: et ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento, et in femore suo scriptum: Rex regum, et Dominus dominantium. Et vidi unum angelum stantem in sole, et clamavit voce magna, dicens omnibus avibus, quæ volabant per medium cæli: Venite, et congregamini ad cenam magnam Dei; ut manducetis carnes regum, et carnes tribunorum, et carnes fortium. Et carnes equorum, et sedentium in ipsis, et carnes omnium liberorum, et servorum, et pusillorum, et magnorum. Et vidi bestiam, et reges terræ, et exercitus eorum congregatos, ad faciendum prælium cum illo, qui sedebat in equo, et cum exercitu ejus. Et apprehensa est bestia, et cum ea pseudopropheta: qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestię, et qui adoraverunt imaginem ejus. Vivi missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure. Et cæteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: et omnes aves saturatæ sunt carnibus eorum.

[Cap. XX.] Et vidi angelum descendentem de cælo, habentem clavem abyssi, et catena magnam in manu sua. Et apprehendit draconem, serpentem

^a Item ms. iudæ præfert, pro turbæ, consentientibus Græcis quibusdam exemplaribus, in quibus est, ἀληθινός pro ἄχλου.

^b Juxta Græcum textum, καὶ βασανισθήσονται, præponunt verbo cruciabuntur noster aliique ex Cor-

antiquum, qui est diabolus et Satanas, et ligavit eos per annos mille: et misit eum in abyssum, et clausit et signavit super illum, ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni: et post hæc oportet illum solvi medico tempore. Et visedes, et sederunt super eas, et judicium datum est illis: et animas decollatorum propter testimonium Jesu: et propter verbum Dei, et qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus, nec acceperunt characterem ejus in frontibus, aut in manibus suis, et vixerunt, et regnaverunt cum Christo mille annis. Cæteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. Beatus, et sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem: sed erunt sacerdotes Dei et Christi, et regnabunt cum illo mille annis. Et cum consummati fuerint mille anni, solvetur Satanas de carcere suo, et exibit, et seducet gentes, quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, et Magog, et congregabit eos in prælium, quorum numerus est sicut arena maris. Et ascendent super latitudinem [Ms. altitudinem], terræ, et circumierunt castra sanctorum, et civitatem dilectam. Et descendit ignis a Deo de cælo, et devoravit eos: et Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis et sulphuris, ubi et bestia et pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in sæcula sæculorum. Et vidi thronum magnum candidum, et sedentem super eum, a cujus conspectu fugit terra et cælum, et locus non est inventus eis [Ms. ab eis]. Et vidi mortuos, magnos et pusillos, stantes in conspectu throni, et libri aperti sunt: et alius liber apertus est qui est Vitæ, et iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum. Et dedit mare mortuos, qui in eo erant: et mors et infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. Et infernus et mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. Et qui non inventus est in libro Vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

[Cap. XXI.] Et vidi cælum novam, et terram novam. Primum enim cælum, et prima terra abiit, et mare jam non est. Et ego Joannes vidi sanctam civitatem Jerusalem novam descendentem de cælo a Deo, paratam, sicut sponsam ornatam viro suo. Et audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus: et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque fletus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia hæc verba fidelissima sunt, et vera. Et dixit mihi: Factum est. Ego sum A et Ω: initium, et finis. Ego si-

beiensi Bibliotheca ms. libri et particulam, leguntque alio ferme sensu, et cruciabuntur die ac nocte, etc.

^c Repetit idem ms. hic verba, stagnum ignis, facile ex libri albo in textum intrusa.

^d Addit noster ms. hic nomē angelus.

tienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Qui vicerit, **A** possidebit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi filius. Timidis autem, et incredulis, et execratis, et homicidis, et fornicatoribus, et veneficis, et idololâtris, et omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure: quod est mors secunda. Et venit unus de septem angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, et locutus est mecum, dicens: Veni, et ostendam tibi sponsam, uxorem Agni. Et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum [*Ms. tac. et altum*], et ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem descendentem de cœlo à Deo, habentem claritatem Dei: et lumen ejus simile lapidi pretioso tamquam lapidi jaspide, sicut crystallum. Et habebat murum magnum et altum, habentem portas duodecim: et in portis angelos duodecim, et nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. Ab oriente portæ tres, et ab Aquilone portæ tres, et ab Austro portæ tres, et ab Occasu portæ tres. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, et in ipsis ^a duodecim nomina duodecim apostolorum Agni. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream, ut mētur civitatem, et portas ejus, et murum. Et civitas in quadro posita est, et longitudo ejus tanta est quanta et latitudo: et mensus est civitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia: et longitudo, et altitudo, et latitudo ejus, æqualia sunt. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubito- rum, mensura hominis, quæ est angeli. Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa vero civitas, aurum mundum simile vitro mundo. Et fundamenta muri civitatis, omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, jaspis; secundum, sapphirus: tertium, chalcedonius: quartum, smaragdus: quintum, sardonyx: sextum, sardius: septimum, chrysolithus: octavum, beryllus: nonum, topazius: decimum, chrysoprasus: undecimum, hyacinthus: duodecimum, amethystus. Et duodecim portæ, duodecim margaritæ sunt, per singulas: et singulæ portæ erant ex singulis margaritis: et platea civitatis aurum mundum, tanquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. Et civitas non eget sole, neque luna, ut luceant in ea. Nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna ejus est Agnus. Et ambulabunt gentes in lumine ejus: et reges terræ afferent

gloriam suam et honorem in illam. Et portæ ejus non claudentur per diem: nox enim non erit illis. Et afferent gloriam [*Ms. add. suam*] et honorem gentium in illam. Non intrabit ^b in eam aliquod coinquinatum, aut abominationem faciens, et mendacium, nisi qui scripti sunt in libro Vitæ [*Ms. add. et*] Agni.

[*Cap. XXII.*] Et ostendit mihi fluvium aquæ vitæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni. In medio plateæ ejus, et ex utraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, et folia ligni ad sanitatem gentium. Et omne maledictum non erit amplius: ^c sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus servient illi. Et videbunt faciem **B** ejus: et nomen ejus ^d in frontibus eorum. Et nox ultra non erit: et non egebunt de lumine lucernæ, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, et regnabunt in sæcula sæculorum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt, et vera. Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit angelum suum ostendere servis suis quæ oportet fieri cito. Et ecce venio velociter. Beatus, qui ^e custodit verba prophetiæ libri hujus. Et ego Joannes, qui audivi, et vidi hæc. Et postquam auvissem, et vidissem, cecidi ut adorarem ante pedes angeli, qui mihi hæc ostendebat: et dixit [*Ms. dixit*] mihi: Vide ne feceris; conservus enim [*Ms. tac. enim*] tuus sum, et fratrum tuorum prophetarum, et eorum, qui servant verba ^f prophetiæ libri hujus: Deum adora. Et dicit mihi: **C** Ne signaveris verba prophetiæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, noceat adhuc; et qui in sordibus est, sordescat adhuc; et ^g qui justus est, justificetur adhuc; et sanctus, sanctificetur adhuc. Ecce venio cito, et merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua. ^h Ego sum **A** et **Ω**, primus, et novissimus, principium et finis. Beati, qui lavant stolas suas ⁱ in sanguine Agni, ut sit potestas eorum in liguo vitæ, et per portas intrent in civitatem. Foris canes, et venefici, et impudici, et homicidæ, et idoli servientes, ^j et omnis qui amat, et facit mendacium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix et genus David, stella splendida et matutina. Et spiritus [*Ms. sponsus*] et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat, Veni. Et qui sitit, veniat; et qui vult, accipiat aquam vitæ gratis. Contestor ^k enim omni audienti verba

^a Neque Græcos textus, neque noster ms. ^α duodecim hic repetunt.

^b Ms., Non intrabit in eam immundum, aut aliquid coinquinatum, et faciens abominationem, etc.

^c Latini alii codices magno numero, et pro sed, ut in Græco xai, habent. Mox pro erunt, legendum videatur minori numero erit, quemadmodum in Græco.

^d Plus habet noster ms., nomen ejus scriptum in frontibus, etc. Græco tamen textu non annuente.

^e Noster ms., qui custodiet.

^f Tollit illud prophetiæ noster cum plerisque aliis Latinis mss. quemadmodum et Græcus ipse textus facit.

^g Idem ms., et justus justificetur adhuc; alii magno

numero, et justus justitiam faciet adhuc. S. Cyrianus bis hunc locum ita recitat: Justus justiora faciat adhuc.

^h Integrum hunc versiculum, Ego sum **A** et **Ω**, primus et novissimus, principium et finis, qui tamen in Græco est, noster ms. ignorat.

ⁱ Verba quoque ista, in sanguine Agni, noster ms. cum plerisque aliis antiquis omittit; sed neque in Græco illa sunt. Mox propius ad Græcum veteres nonnulli codices Latini habent et portas, pro et per portas: noster et per portas.

^j Addit noster ms. de suo et fornicatores.

^k Pro enim; noster cum plerisque aliis Latinis libris habet ego.

prophetiæ libri hujus : Si quis apposuerit ad hæc, apponet [*Ms.* apponat] Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ hujus, auferet [*Ms.* auferat] Deus partem ejus de libro Vitæ, et de Civitate sancta, et de his,

A quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimonium perhibet istorum : Etiam venio cito. Amen. Veni, Domine Jesu. Gratia Domini ^b nostri Jesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

Explicit liber Apocalypsis B. Joannis Apostoli.

• LEGE CUM PACE BIBLIOTHECAM HIERONYMI PRESBYTERI BETHLEEM.

^a Vetustiores Latini libri *de ligno* habent, pro *de libro*, juxta Græcum ἀπὸ τοῦ ξύλου.

^b Voces *nostri*, et *Christi*, tum postremæ duæ *vobis. Amen*, omittunt tum Latini, tum Græci aliquot libri.

^c Hoc modo legit in fine Epistolæ ad Hebræos codex ms. Bibliorum sacrorum S. Germani a Pratis, notatus numero 15; non enim juxta morea cæterorum mss. codicum terminat novum Testamentum Apocalypseos libro, sed Epistola ad Hebræos: postquam Epistolam in eodem codice antiquissimo et optime notæ sequitur liber *Pastoris*, qui nobis mu-

tilus superest, injuria temporum. *Legat* igitur cum *pace* quique studiosus *sancti Eusebii Hieronymi Divinam Bibliothecam*, quæ ut omnibus suis partibus constaret, Chronologicas atque Geographicas tabulas adjecimus pro coronide. Chronologiam autem dico antehac ineditam, tempore *Caroli Magni* ab anonymo adornatam, exscriptam vero in ms. codice Corbeiensi num. 2, ad finem sacrorum Bibliorum. Porro Geographicis hic utimur *N. Sanson* tabulis, quia propriam (si vita comes fuerit) ex Hieronymi operibus geographicam exhibebimus, cum ad librum *de Locis Hebræicis* ventum erit.

APPENDIX

AD

DIV. BIBLIOTHECAM S. HIERONYMI.

ABBREVIATIO CHRONICÆ.

ÆTAS PRIMA.

Adam cum esset centum xxx annorum genuit Seth. Seth autem habens annos cv genuit Enos, vivente Adam, et habente annos ccxxxv. Enos quippe habens annos xc genuit Cainan, vivente Adam, et habente annos cccxxv. Cainan vero habens annos lxx genuit Malaleel, vivente Adam et habente annos cccxcv. Malaleel habens annos lxiv genuit Jareth, vivente Adam, et habente annos ccclx. Jareth autem habens annos clxii genuit Enoch, vivente Adam, et habente annos dcxxii. Enoch vero habens annos lxxv genuit Mathusalem, vivente Adam et habente annos dclxxxvii. Et Mathusalem habens annos clxxxvii genuit Lamech, vivente Adam, et habente annos dcccclxxiv. Lamech enim habens annos clxxxii genuit Noe. Noe habens annos d genuit Sem. Sem autem habens annos c diluvium factum est. Et hic perficitur numerus annorum millesimus sexcentessimus quinquagesimus sextus.

ÆTAS SECUNDA.

Anno secundo post diluvium, Sem annorum centum a duorum genuit Arfaxat. Arfaxat vero habens annos xxxv genuit Sale. Sale autem habens annos xxx genuit Heber. Heber autem habens annos xxxiv genuit Falech. Falech habens annos xxx genuit Reu. Reu habens annos xxxii genuit Seruch. Seruch ha-

bens annos xxx genuit Nachor. Nachor habens annos xxxix genuit Thara. Thara habens annos lxx genuit Abraham. Hic finitur numerus secundæ ætatis annos habens ccxii. Et fiunt simul anni duarum ætatum mdcccclxviii.

ÆTAS TERTIA.

Abraham cum esset centum annorum genuit Isaac. Isaac autem habens annos lx genuit Jacob. Jacob habens annos xc genuit Joseph, qui vixit annos cx. Fueruntque ab eo usque ad egressionem filiorum Israel b usque ad Josue anni xl. A Josue ergo usque ad Othonielem, sunt anni xxvi. Et ab Othoniele usque ad Aoth, anni xl. Ab Aoth vero usque ad Debbora, sunt anni lxxx. A Debbora autem usque ad Gedeonem, fiunt anni xl. Et a Gedeone usque ad Abimelech, anni xl. Ab Abimelech enim usque Thola, fiunt anni iii. A Thola quippe usque ad Jair, anni sunt xxiii. A Jair vero usque ad Jephthe, sunt anni xxii. Et de Jephthe usque ad Abessan, fiunt anni vi. De Abessa autem usque ad Achialonem, sunt anni x. A Labdone vero usque ab Samsonem, fiunt anni viii. Et a Samsone usque Heli, anni xx. Ab Heli enim usque ad Samuelem, sunt anni xl. Et a Samuele usque ad Saulem, sunt anni xii. A Saule ergo usque ad David sunt anni xx. Hic perficitur

^f ^a Hoc non concordat cum textu sacro.

^b Lege, *Fueruntque ab eo usque ad egressionem filiorum Israel anni cxlv. Et ab egressione filiorum Israel usque ad Josue*, etc. Ut liquet ex collecta summa annorum

tertix hujus ætatis, et trium simul ætatum. Quamvis amanuensis quidam hoc errore deceptus, sum adjecerit, hanc in margine relinquens notam: *Ab Adam usque ad Moysen anni ncccviii pro ncccclii.*